

Μακροχρονίως ἐπιδιώκεται : Πειθάρχησις καὶ κατεύθυνσις τῆς παραγωγῆς καὶ ὀργάνωσις καὶ ρύθμισις τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, χωρὶς ν' ἀναρχῆται αὕτη, ὡς ἐπίσης ἡ ἐξυγιανσις καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς ὑπὸ εὐρείαν ἔννοϊαν παραγωγικῆς διαδικασίας, εἰς τὸν τρόπον ὅσπερ νὰ δημιουργηθοῦν αἱ προϋποθέσεις διὰ μὲν τὸν ἀγροτικὸν κόσμον νὰ ἐνδιαφερθῆ ὅπως αὐξήσῃ ποσοτικῶς καὶ βελτιώσῃ ποιοτικῶς τὴν παραγωγὴν, διὰ δὲ τὴν ζήτησιν ὄχι μόνον ν' ἀπορροφήσῃ ταύτην, ἀλλὰ καὶ ν' ἀσκήσῃ πῆσιν διὰ περαιτέρω αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς. Ἡ διάνοιξις νέων ἀγορῶν καὶ σταθεροποιήσις τῆς θέσεως τῶν προϊόντων μᾶς εἰς τὰς ἐκ παραδόσεως ἀγορᾶς τῶν καὶ ἡ ἐπιτυχῆς ἀντίστασις τούτων εἰς τὴν πῆσιν τοῦ διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ. Ἡ αὐξήσις τῆς καταναλώσεως, ἥτις θὰ ὀδηγήσῃ καὶ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς. Ἡ ἐλάττωσις τῆς παθητικότητος τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου καὶ ἡ ἐξυγιανσις τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, κατὰ τρόπον ὅσπερ τοῦτο ἐξ ἐσωγενῶν πόρων, δηλ. ἐγχωρίου παραγωγῆς καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ἀδῆλων τοιούτων, νὰ ἐξοικονομῆ ὅσα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν δισβίωσιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν συνεχῆ ἀνοδικὴν πορείαν τῆς οἰκονομίας καὶ γενικῶς διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀγροτῶν ἢ δραστηριοποιήσις τῆς ὅλης οἰκονομίας τῆς Χώρας.

Ἦδη ἐξετάζομεν μίαν ἄποψιν διατυπωθεῖσαν τελευταίως, καθ' ἣν ὁ θεσμὸς τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως δὲν συμβιβάζεται μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγοράν. Οἱ ὑποστηρίζοντες τοῦτο διαπράττουσιν μίαν βαρεῖαν ἱστορικὴν πλάνην, ἀλλὰ καὶ πλάνην περὶ τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς. Ἡ δημιουργία τῶν εὐρύτερων οἰκονομικῶν χώρων ἀποτελεῖ ἱστορικὴν ἀνάγκην διὰ τὴν ἐποχὴν μας. Ταύτην προσδιορίζει ἡ τεχνολογικὴ πρόοδος,

ἡ ὁποία δὲν δύναται πλέον ν' ἀειοποιηθῆ ἀπὸ τὴν περιορισμένην περιφέρειαν τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπέβαλε διὰ τὴν Εὐρώπην ἡ δημιουργία τῶν σημερινῶν κολοσσῶν, τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, τῆς Κίνας καὶ ἐνδεχομένως αὖτις τῶν Ἰνδιῶν, ἵνα ἐπιτύχῃ αὕτη μεγαλυτέραν ἐκλογίκευσιν καὶ ἐξειδίκευσιν τῆς παραγωγῆς. Ἀλλὰ ἡ δημιουργία τῶν εὐρύτερων οἰκονομικῶν χώρων δὲν ἀποτελεῖ, ὡς νομίζουσιν οἱ διατυπῶντες τὴν ἀνωτέρω ἄποψιν, ἐπιστροφὴν πρὸς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον τοῦ 19ου αἰῶνος ἢ ἐπ' ἀνοδοῦν εἰς τὸ καθεστῶς τοῦ οἰκονομικοῦ φιλελευθερισμοῦ τοῦ 19ου ἢ ἀκόμη καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ 20ου αἰῶνος, διότι τοῦτο θὰ ἦτο, ὡς ἐὰν ἠθέλαμεν ν' ἀνατρέψομεν τὸν ροῦν τῆς ἐξελίξεως. Θὰ ἐξακολουθήσουσιν ὅθεν αἱ ἔθνη καὶ οἰκονομίαι, νὰ εἶναι σχεδιασμένοι, προγραμματισμένοι καὶ διευθυνόμενοι. Ἐὰν ἀντιθέτως συνέβαινε, θ' ἀπέτελε τοῦτο πλήρη καὶ πανηγυρικὴν χρεωκοπίαν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, διότι θὰ διηύρυνε εἰσέτι τὸ χάσμα μεταξὺ προηγμένων καὶ ὑπανακτώκων λαῶν, πρᾶγμα ὅπερ δὲν εὐρίσκειται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Μέσα εἰς τὴν σχεδιασμένην οἰκονομίαν, τοῦ τύπου, βεβαίως, τῶν δυτικῶν οἰκονομιῶν, ὅπου καὶ ἡμεῖς ἀνήκομεν, ὁ θεσμὸς τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως μὲ τοὺς ἀνωτέρω προδιαγραφέντας σκοποὺς, ἀποτελεῖ προσαρμογὴν τῆς οἰκονομίας μας πρὸς τὸν εὐρύτατον αὐτὸν οἰκονομικὸν χώρον. Ἡ δημιουργία τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς εἶχεν ἤδη βαθεῖς ἀντικτιπῶσις εἰς τοὺς ἐπιχειρηματικούς καὶ γενικότερον τοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους, τόσον ἐντὸς ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, οἱ ὅποιοι σπεύδουσιν νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὴν νέαν κατάσταση. Γίνονται συγχωνεύσεις ἐ-